

Útépítés a Tölgyfa és a Fenyő utcában

Százmillió forintos beruházáshoz nyert támogatást Budakeszi önkormányzata még 2008-ban a Közép-Magyarországi Operatív Program belterületi utak fejlesztésére kiírt pályázatán a Tölgyfa és a Fenyő utcák megépítésére. A 2009. szeptember 14. és november 15. között megvalósuló projekthez a 30%-os önrészt a település hitelfelvétellel biztosítja. A helyi sajtót Szabó Ákos Péter pályázatokért felelős alpolgármester és Molnár Andor, a budakeszi polgármesteri hivatal beruházási osztályának ügyeért felelős ügyintézője tájékoztatta.

Hatszázötven méternyi, hat és fél méter szélesre tervezett, kétirányú közlekedésre

alkalmas útpályát részben kiemelt, részben süllyesztett szegéllyel, felszíni és árkos vízelvezetéssel építik meg. A valamikori honvédségi területek mellett egy feltárt akna miatt az árkos vízelvezetés nem megoldható, ott süllyesztett szegéllyel az úttesten vezetik el a vizet.

A Meggyes utca és a Pátyi út között a megújult utcákra terelődő forgalomtól tartva az érintett lakók érdekeik érvényesítését követelték. Az önkormányzattal folytatott egyeztetések eredményeként egyirányúsítással, 30 km/h-s sebességkorlátozással és a legszigorúbb, 3,5 tonnás súlykorlátozással próbálják meg védeni a

lakók nyugalmát. A csökkentett forgalom miatt felszabaduló útpálya Budakeszi első, 667 méter hosszú kerékpárútjává válik.

A beruházás után a forgalomtechnikai felmérések eredményének függvényében az önkormányzat hatáskörén kívül eső változtatások, például a forgalom kétirányúsítása, bekövetkezhetnek, amennyiben az utcák a jelenlegi szabályozás mellett a gyűjtőút szerepüket nem tudják betölteni. Meglehető, a lakók maguk kérik majd a kétirányú forgalom lehetőségét, ha lakóhelyüket csak kerülőúttal tudják nap mint nap megközelíteni – hangzott el a tájékoztatón.

NAPIRENDELEN

Név nélkül. Felelősség nélkül?

Nemrégiben ismeretlenek felhívást szórta a budakeszi postaládákba, Makkos-Budakeszi-Nagyszénászug lakossága fedőnév mögé bújva, melynek lényege, hogy Ohr Alajos képviselő nem fizetett fejlesztési hozzájárulást a csatornáért és a térkő-burkolatos útért a Rózsa közben. Alaposan borzolhatta a kedélyeket az is, hogy korábban önkormányzati eredetű értesítések érkeztek az útépítés előtt álló Nagy Sándor József utca lakóinak a postaládáiba, hogy ott a beruházás - nem térköves! - ingatlanonként 400 ezer forintba fog kerülni. Az értesítést később visszavonták.

Lapunk kérdésére az önkormányzat több illetékese is megerősítette, hogy Ohr Alajos, ha akar, sem tud semmiféle hozzájárulást fizetni, mivel az önkormányzatnak ilyen rendelete évtizedes múltra visszatekintve sincs, legfeljebb csak előkészületben. Ohr képviselő a feszültséget úgy oldotta, hogy bankszámlát nyitott. Azon elhelyezett kettőszázezer forintot, hogy azt az önkormányzat – hozzájárulás címen - bármikor lehívassa. Ne tőprengjünk, hogy egy nem létező rendelet alapján a letét nagysága megfelelő volt-e. Abban úgyis biztosak lehetünk, hogy az önkormányzat azt soha semmilyen címen nem fogja lehívni. Az összegre az egyedüli veszélyt a havonta levont bankköltség jelenti.

A történetnek egyetlen lényeges eleme van, Ohr Alajos véleménye a szórólapozó választópolgárokról, akik ellen rendőrségi

nyomozást is kezdeményezett: „A névtelenségbe burkolózás gyáva dolog. Ha valaki valamit állít, az merje felvállalni és adja hozzá a nevét!”

Ez így is van. És nézzünk is meg ennek kapcsán egy másik történetet.

A június 18-i képviselő-testületi ülés utolsó napirendi pontja – tizennyolcból tíz (!) képviselő jelenlétében - egy helyreigazítás megjelentetése volt, melyet a Tagai István polgármester lapunknak adott interjújával elégedetlen képviselők nevében Ohr Alajos, Győri Ottília és Müller Károly nyújtottak be.

Az ügyben testületi szavazásra azért volt szükség, mert Ohr, Győri és Müller képviselők a nyílt levél aláírójaként nem a saját nevüket, hanem a „Budakeszi város képviselő-testülete” elnevezést kívánták feltüntetni.

Csomor Rita, civil képviselő azonban felhívta képviselőtársai figyelmét, hogy a polgármesteri interjúval kapcsolatos észrevételeiket és kiegészítő véleményüket a saját nevükben vagy csak az azzal egyetértő társaikkal közösen kellene intézniük. Ő nem kívánja a nevét adni ehhez az összeállításához. Mivel Ohr Alajos továbbra is ragaszkodott a képviselő-testület-fedőnévhez és az erről való szavazáshoz, Csomor képviselő kikapcsolta a szavazógépet és távozni készült a teremből. Az ülést vezető Győri Ottília indulatosan követelte, hogy mondja jegyzőkönyvbe távozását okát.

Csomor Rita tehát jegyzőkönyvbe mondta, hogy a testületben születet

többségi döntés pénzek kifizetéséről, rendeletalkotásról, pályázatírásról vagy éppen beruházásról, de arról, hogy Csomor Rita képviselőnek mi a véleménye valamiről, arról nem. Mivel azt látja, hogy egyes képviselők ezt nem képesek megérteni, ezért a saját neve védelmében kénytelen távozni az ülésteremből. És távozott is.

Ezzel a határozatképtelenné vált ülést - Csomor Rita hibáztatása mellett - Győri Ottília kénytelen volt berekeszteni. De a dolgot nem hagyta annyiban: július 14-én ismét napirendre tűzték a szavazást, de a tizennyolcból a minimálisan szükséges tíz szavazatot most sem sikerült megszerezni. Ezért július 28-án újra nekifutottak. Itt sikerült összerakni a tizennyolcból tizenegy képviselőt, akik közül tíz (Asztalosné, Bánhidi, Czifra, Győri, Kertész, Müller, Ohr, Ostoros, Poros, Serény) végre megszavazta.

Két hónapos küzdelem után így „tiszta lelkiismerettel” írhatták oda a Budakeszi történetében a legtöbb szavazattal megválasztott, de a pártérdekek malmában már felőrölt polgármester lejárását célzó, több sebből vérző nyílt levél végére, hogy Budakeszi város képviselő-testülete.

Így hát a kedves olvasó elmerenghet azon, mennyire gyáva dolog a névtelenségbe burkolódzás, s hogy egyes képviselők mennyire mulatják hasznosan az idejüket – s ezzel a településen lakókat is - Budakeszin?

Koós Hutás Katalin

